

ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΣ ἈΣΤΗΡ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ, ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Τύπος ἐνθρονίσεως οἰκουμ. πατριάρχου. Ἐκκλησιαστικαὶ εἰδήσεις (Πατριάρχου Ἀρσλα-
λιδ—Ἐπισκέψεις, ἀντιεπισκέψεις καὶ λοιπαὶ πατριαρχικαὶ ἐργασίαι—Θεοδιακονίαι—Ἐκ-
πρωτοσύμβολος—Μογλενδῶν—Πρωκλείας—Μικουπόλεως—Νεοκαισάρειας—Ἐπίσκοπος Βουλ-
γάρων—Ἐθν. φιλικὰ κατὰστήματα—Πρ. Καρπάθου). Σύμμικτα, Ἑλλάς. Βιβλιογρα-
φία (Ἐπιστολιμακία διατριβὴ ὑπὸ Εὐστ. Κλειοπούλου—Ἐγκυκλιᾶς Μουσῆου). Τελευταία
Ἐκκλησιαστ. εἰδήσεις, Εἰδοποιήσεις.

ΤΥΠΟΣ ΕΝΘΡΟΝΙΣΕΩΣ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ.

Πρὸς ἀποφυγὴν πάσης ἐνδεχομένης παρατυπίας, μικρᾶς ἢ
μεγάλης, θεωροῦμεν λίαν ἀρμοδίαν τὴν δημοσίευσιν τυπικῆς τι-
νος διατάξεως τοῦ πῶς δεῖ ἐνθρονίζεσθαι τὸν προσφηρισμένον
κανονικῶς νέον οἰκουμενικὸν πατριάρχην, καθόσον μάλιστα πολ-
λὰ καὶ περὶ τούτου ἐλέχθησαν καὶ ἐδημοσιεύθησαν ἐν ταῖς τῶν
καθ' ἡμᾶς ἐφημερίδων παρὰ τὰ κανονικῶς τετυπωμένα.

Τὸν προσφηρισμένον οἰκουμ. πατριάρχην, ἐπιστρέφοντα ἐκ
τῶν ἀνακτόρων καὶ τῆς Ὑψ. Πύλης, ὑποδέχεται οἱ ψάλλται ἀπὸ
τοῦ νάρθηκος, ψάλλοντες τὸ Ἄξιόν ἐστιν· τέσσαρες δὲ ἱεροδιακο-
νοὶ ἐνδεδυμένοι τὰς ἱεροδιακονικὰς αὐτῶν στολὰς καὶ κρατοῦντες
δικηροτρίκην, μετὰ τοῦ πριμμηκηρίου κρατοῦντος τὸ διβόλο-
νον, προηγούνται, ὧν οἱ δύο θυμιῶσι τὸν πατριάρχην εἰσερ-
χόμενον εἰς τὸν πατριαρχικὸν ναόν.

Ὁ ἐψηρισμένος πατριάρχης εἰσέρχεται ἀμέσως εἰς τὸ ἱερὸν
ἔθνημα, ὅπου εἰσὶ καὶ οἱ συνοδικοὶ ἀρχιερεῖς· ἐνδύεται τὸν μανδύαν,

ἐπιτραχήλιον καὶ ὠμοφόριον, ποιεῖ εὐλογητὸν ἀμέσως (α), ἔπειτα τὸ τρισάγιον κτλ, ψάλλεται ὑπὸ τοῦ ἀριστεροῦ χοροῦ τῶν ἐν τῷ ἱερῷ βήματι περὶ τὴν ἀγίαν τράπεζαν περισταμένων ἀρχιερέων τὸ εὐλογητὸς εἶ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν ὑπὸ τοῦ δεξιοῦ χοροῦ τὸ Ὅτε καταβάς, καὶ ὁ πατριάρχης ποιεῖ αἴτησιν, τῶν ἀρχιερέων ψαλλόντων τὸ Κύριε ἐλέησον, ἅ Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς ... μέχρι τοῦ ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν ὅτι ἐλεήμων καὶ ποιεῖ ἀπόλυσιν.

Ἢτα ὁ μέγας λογοθέτης, ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ ἀπέναντι τῆς ὠραίας πύλης ἱστάμενος, ἀναγινώσκει τὴν πρόσκλησιν, εἴτε τὸ συνήθως λεγόμενον μέγα μῆνυμα· εἰς ὃ ἀπαντᾷ ὁ πατριάρχης, ἱστάμενος ἐπὶ τῆς ὠραίας πύλης.

Κατόπιν ἐξέρχεται τοῦ βήματος ὁ κατὰ καιρὸν μητροπολίτης Ἰρακλείας, καὶ δίδωσι, κατὰ τὰ ἀνέκαθεν ἐκκλησιαστικῶς τεθεσπισμένα (β), τῷ πατριάρχῃ τὴν πατριαρχικὴν βακτηρίαν, ἀπαζόμενος τὴν δεξιὰν αὐτοῦ· ὁ δὲ πατριάρχης ἀσπάζεται αὐτὸν ἐπὶ τοῦ μετώπου κατὰ τὸ ἐπικρατοῦν ἔθος· ἐν τῇ ἐγχειρίσει δὲ τῆς ράβδου προσφωνεῖ τὰ ἑξῆς:

α Παναγιώτατε δέσποτα.

Γάθε τὴν ράβδον καύκη, τὴν τύπουσάν ἐκείνην τοῦ Μωϋσέως, ἵνα, ὡς ἐκεῖνος σχίσας τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν διεβίβασε τὸν παλαῖον Ἰσραὴλ αἰσῆ εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας, οὕτω καὶ Σὺ, ἐπ' αὐτῆς στηριζόμενος καὶ δι' αὐτῆς πνευματικῶς ἐνισχυόμενος, διασχίσας τὴν κατὰ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ μυκωμένην ἀλμυρὰν θάλασσαν, ὀδηγήσῃς τὸν νέον Ἰσραὴλ ἀβλαβῆ καὶ ἀλύμαντον εἰς τὴν αἰώνιον γῆν τῆς ἐπαγγελίας. Ἄνδριζου λοιπὸν καὶ ἰσχυε, ὅτι καὶ λόγον μέλλεις δοῦναι τῷ Θεῷ ἡμῶν καὶ ἀρχιποιεῖν Ἰησοῦ Χριστῷ».

(α) Ἡ ὑπὸ τοῦ τοποτηρητοῦ, παρόντος τοῦ οἴκου, πατριάρχου, γινόμενη τελετὴ οὐδόπως ἔχει χώρον ἐν τῇ ἐνθρονίσει ταύτῃ, ὡς προγενομένη τακτικῶς ἐν ταῖς κανονικαῖς ψήφοις κατὰ τὴν Α' ἀνάρρησιν τοῦ οἴκου, πατριάρχου, παρόντος.

(β) Κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἱστορίαν, ὡς γνωστὸν, κατ' ἀρχὰς τὸ Βυζάντιον, πρὶν ἢ προαχθῆ εἰς ἔδραν αὐτοκρατορικὴν, ἦν ἐπισκοπὴ τοῦ μητροπολ. Ἰρακλείας (Περὶου), ἐξ αὐ καὶ ἐπαράτησε τὸ ἔθος τῆς ὑπὸ τοῦ μητροπολίτου τούτου ἐγχειρίσεως τῆς ποιμαντικῆς ράβδου τῷ νειῷ πατριάρχῃ Κωνσταντινουπόλεως.

Τότε ὁ πατριάρχης, κρατῶν τὴν ποιμαντικὴν ράβδον καὶ ἐνδεδυμένος τὸν μανδύαν, προβάνων ἀναβαίνει τὸν πατριαρχικὸν θρόνον, παρακολουθούτων τῶν σεβ. ἀρχιερέων, οἵτινες χοροστατοῦσιν, ἕκαστος ἐν τῇ θέσει αὐτοῦ, εὐλογεῖ διὰ τοῦ τιμίου σταυροῦ τὸν παριστάμενον λαόν, ψαλλομένου τοῦ ἑἰς πολλὰ ἔτη, κατόπιν δὲ τοῦ πατριαρχικοῦ πολυχρονισμοῦ.

Μετὰ ταῦτα ὁ μὲν πατριάρχης, εἰ βούλεται, ἴκεφανεῖ ἀπὸ τοῦ θρόνου τὸν οἶονεῖ ἐναρκτήριο τοῦ ἕπερ μέλλει ἀκολουθῆσαι προγράμματος λόγον· ὁ δὲ ὀρθοθεὶς ἱεροκέρυξ ἀπὸ τοῦ ἀμβωνος ἀπαγγέλλει πρόσφορον τῇ περιστάσει λόγον, μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ ὁποίου ψάλλεται τὸ: Τὸν δεσπότην καὶ ἀρχιερέα κλπ. καὶ οὕτω λαμβάνει πέρασ ἢ τελετὴ.

Ὁ πατριάρχης ἀμέσως μετὰ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῆς λοιπῆς συνοδίας ἀναβαίνει εἰς τὸ μέγα συνοδικὸν τῶν πατριαρχείων, ὅπου γίνονται αἱ νεοιμοιμένα δεξιώσεις.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

ΠΡΟΣΕΛΑΛΙΑ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΤ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ.

α Σεβασμιώτατοι ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,
περισπούδαστοι λογάδες τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν γένους
καὶ λοιπὸν φιλόχριστὸν ἐκκλησίασμα.

Ἀνεξιχνίαστο θεία βουλῆ, ἡμεῖς, ὁ μικρὸς ἐν τοῖς γεραροῖς ἀδελφοῖς καὶ νεώτερος ἐν τῇ ἱερᾷ χορείᾳ τῶν ἱεραρχῶν τῆς ἀγιοτάτης ταύτης τοῦ ἀγαθοῦ οὐρανοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἐκκλησίας, ἐνθ' ἐν τῇ πολλαπλῇ ποιμαντορικῇ ἡμῶν εὐτελείᾳ καὶ ἀδυναμίᾳ ἐποιμαίνομεν τὴ τοῦ Κυρίου Θεοσεβῆ ποιμνίον τῆς τῶν Θεσσαλονικέων ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, ἐγκαρδίας φιλοῦντες αὐτὸ καὶ ὑπ' αὐτοῦ ἀμοιβαίως ἀντιφιλοῦμενοι, προσκαλούμεθα νῦν μετὰ τὴν ἐναγγελίαν ἀποβαίνει τοῦ ἀειμνήτου περὶ τοῦ κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Β' τοῦ ἡμετέρου ἰδίου ἐξισοδότητος πνευματικοῦ πατρὸς, προστάτου καὶ εὐεργέτου — οὗ τὴν μακαρίαν ψυχὴν ἀναπαύσαι Κύριος ἐν σκηναῖς δικαίων — προσκαλούμεθα ἵνα ἀνθώμεν τὰς βαθμίδας τοῦ ἀγιοτάτου καὶ γερατῆτος τούτου ἀποστολικοῦ οἰκουμενικοῦ θρόνου.

Ἀνεξιχνίαστο θεία βουλῆ, ἡμεῖς, ὁ μικρότερος καὶ νεώτερος ἐν τοῖς ἱεραρχαῖς ἀδελφοῖς καὶ ἐν τοῖς ποιμέσιν εὐτελής καὶ πάντων τῶν ποιμαντορικῶν χαρισμάτων ἐστερημένος, εὐδοκία τοῦ τὰ ἀσθενῆ θεραπεύοντος καὶ τὰ ἐλλείποντα πανσόφως καὶ ἀκαταλήπτως ἀναπληροῦντος παναγίου

καὶ τελεταρχικοῦ πνεύματος, ἐκλογῇ δὲ τοῦ γεραροῦ ἱεραρχικοῦ συλλόγου τῶν ἐν Χριστῷ ἀγαπητῶν ἡμῶν ἀδελφῶν καὶ τῶν εὐγενῶν λογάδων τοῦ χριστεπωνύμου πληρώματος καὶ ὑψηλῆς αὐτοκρατορικῆς ἐπιδοκιμασίας καὶ πινύσει τῆς Α. Α. Μ. τοῦ φιλολάου ἡμῶν ἀνακτος σουλτάν Ἀπτοὺλ Χαμίτ Χάν ἐφένδου ἡμῶν, προσκαλούμεθα ἵνα ἀναλάβωμεν τοὺς οἴκους τοῦ χρεώσαντος οἴκουμ. θρόνου, τοῦ θρόνου τούτου, τοῦ τῆς ἱερᾶ, καὶ ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐγκαλλωπίσματος.

Ἀνεξιχνίαστο θεῖα βουλή τὸν θρόνον τῶν ἀγιωτάτων καὶ σοφωτάτων πατριαρχῶν, τῶν Χρισσοτόμων, τῶν Γρηγορίων, τῶν φωτίων καὶ τοσοῦτων ἄλλων ἐπιλέκτων ἐπὶ ἀγιότητι καὶ σοφίᾳ, τὸν θρόνον, ὃν ἠγάσαν καὶ ἐκλείσαν οἱ ἀγιώτατοι ἐκεῖνοι ἀρχιῦται καὶ πόμηνες διὰ τῶν σοφῶν καὶ ἀθανάτων συγγραμμάτων αὐτῶν, διὰ τοῦ ὑπὲρ τῆς ὀρθοδοξίας ζήλου καὶ τῶν ἀκαμάτων αγώνων, διὰ τῆς ἰσαγγέλου πολιτείας, διὰ τῆς ὑπὲρ ταύτης καὶ τοῦ χριστεπωνύμου λαοῦ μαρτυρικῆς αὐτῶν ὁμολογίας, δι' ὧν πάντων τούτων μὲν σεβαστὸν καὶ περίπυστον παρὰ πᾶσι κατέστησαν, τῇ δὲ ὀρθόδοξον τοῦ Κυρίου πλήρωμα ἀπὸ παντὸς ἀνιάρου προσταλάξαν καὶ θεοφιλῶς ἐποδηγέτησαν, τὸν θρόνον, λέγομεν, τοῦτον προσκαλούμεθα ἵνα ἀνέλθωμεν ἡμεῖς, οἵτινες εἰς τὸ ὕψος τῆς σοφίας καὶ τῆς ἀγιότητος ἐκείνων ἀνὰ τενύσαι ἰλιγγιῶμεν, τὸν δὲ ἱμάντα τῶν ὀποδημάτων αὐτῶν ἀββαῖ κᾶν φάβω συνεχόμεθα.

Μεγά τὸ ἔλεος τοῦ Ἰψίστου. Μεγάλη ἡ συγκατάβασις καὶ ἀνεξιχνίαστος ἡ θεία αὐτοῦ βουλή. Ὁ Θεὸς τοῦ ἔλεους καὶ τῆς χάριτος, ὁ ἀείποτε τὰ μωρὰ καὶ ἐξουθενήμενα τοῦ κόσμου ἐκλέγων εἰς εὐδόξωσιν τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐκπλήρωσιν τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ἀγαπητοῦ αὐτοῦ υἱοῦ, Κυρίου δὲ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, παρεῖδε φιλευσπλαγχνῶς τὰ πολλὰ ἡμῶν ἀμαρτήματα καὶ τὰς πολλαπλᾶς ἐλλείψεις, καὶ ἠγειρεν ἡμᾶς εἰς ἐπίσκοπον τοῦ πρώτου τούτου τῆς ὀρθοδοξίας θρόνου ὡς ἀνεξερεύνητα τὰ κρίματα Κυρίου καὶ ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ.

Ἀλλὰ, προσφίλεις ἐν Χριστῷ ἀδελφοὶ καὶ πατέρες καὶ φιλόχριστον ἐκκλησίασμα, ὁ περίπυστος οὗτος θρόνος τῶν Γρηγορίων, τῶν Χρισσοτόμων, τῶν φωτίων, τῶν Μιχαήλ, τῶν Γενναδίων, τῶν Γρηγορίων, ἡ μεγάλη αὐτῆ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ἡ ἐπὶ αἰῶνας τὴν ἱεράν δάδα τοῦ ἀκράτου τῆς ὀρθοδοξίας φωτὸς ὡς σύμβολον ἱερώτατον καὶ ἀγιωτάτων ἐν χερσὶ κρατούσα καὶ τὸν νόμον διὰ τῶν ἁγίων συνόδων πανταχοῦ γῆς ὄπου. οἱ εἰς Χριστὸν πιστεύοντες μεταλαμπαδοῦσα, φεῦ! ἐταπεινώθη καὶ ἐξυποχρήθη ἕνεκα τῶν ἀνωμαλιῶν τῶν καιρικῶν περιστάσεων καὶ πολλῶν ἄλλων ἀντιξίων καὶ ἄδυνητῶν συναντημάτων.

Ὁ γεραρὸς οἴκουμ. θρόνος, ἡ μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, τὸ παλάδιον τοῦτο τῆς ὀρθοδοξίας καὶ ὁ θεομοφύλαξ αὐτῆς, ἡ μυριάδας εἰδώ-

λοκρατῶν καὶ ἄλλων ἀθέων καὶ ἀπίστων εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ μένδραν συναγαγοῦσα καὶ τὸ θεῖον τοῦτο ἔργον εὐαγγελικῶς ἐκπληρώσασα, οὐχὶ δὲ προσηλυτιστικῶς διὰ χρηματικῶν μέσων καὶ πεντοίων ἄλλων ἀθεμίτων τεχνασμάτων τοῦτο ἐπιδιώξασα, ἵσταται οὐχὶ ὅπου ἔδει ἵστασθαι. Εἰς τοῦτο δὲ καὶ ἡμεῖς πάντες τὰ πνευματικὰ αὐτῆς τέκνα οὐ μίκρον συνεβάλομεν, ἡμεῖς αὐτοὶ οἴοντι παρασκευάσαντες τὴν προῦσαν αὐτῆς ἄδυνητὴν κατάστασιν.

Τὸν ἐν τῷ αὐτῇ μὲν ταπεινώσει διατελοῦντα κατὰ τὰ προλεχθέντα, ἀλλ' οὐχ ἤττον πάντοτε ὑψηλὸν καὶ ἀγιωτάτων τούτων θρόνον καὶ φάρον φαινὸν τῆς ἀκράτου ὀρθοδοξίας—οὐ τὸ ἐσωτερικὸν θεῖον μεγαλεῖον πύλαι Ἰδοῦ οὐκ ἰσχύουσι καταστρέφαι—προσκαλούμεθα κατὰ συγκατάβασιν πολλῶν ἵνα διαδεχθῶμεν.

Τῆς περὶ τούτου φωνῆς τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν κλήρου καὶ τοῦ εὐσεβοῦς πληρώματος ἁμᾶ τοῖς ὡτίν ἡμῶν ἐνηχηθείσης, τῇ μὲν τοῖς πάλαι ἀρχιῦται τὰ γέρα αὐτῶν καὶ τὴν λαμπρότητα τοῦ θρόνου ἀναπαλήσαντες εἰς τὸν νοῦν ἡμῶν, τὸ δὲ τὴν περικυκλοῦσαν αὐτὸν κατάστασιν ὑπ' ὅψιν ἔχοντες καὶ τὰ πάλαι τοῖς παρούσιν εἰς σύγκρισιν μικρὸν παραβαλόντες, δεινῶς τῇ ἀληθείᾳ συνεκινήθημεν καὶ ἐκλαύσαμεν.—Ἐκλαύταμεν ἐπὶ τῇ ἀπολείᾳ τοῦ παρεληλυθότος ἀγαθοῦ ἐθρηνήσαμεν ἐπὶ τῇ παρούσῃ συμφορᾷ ἀποθλέψαντες δὲ καὶ εἰς τὴν ἡμετέραν ἀθθίνειαν καὶ ἐλαχιστότητα, ἔσδωμεν πόσον συγκαταβατικῶς ἐξελέγημεν εἰς διαδοχὴν τοῦ αἰδίου ἡμᾶ γέροντος πόσον ἐπιεικῶς ἐθεωρήθημεν ἱκανῶς, ὡς ἀναλαβεῖν τοὺς οἴκους καὶ τὸ ἀγιωτάτου τούτου θρόνου ἐν οὕτω χαλεποῖς καιροῖς καὶ ἀπρόδῃται εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦ συναγαγεῖν τὰ ἐσκορπισμένα καὶ ἐπιδέσσει τὰ συντετριμμένα πόσον δὲ μακρὰν ἐσμέν τοῦ χρησίου ἐκεῖνου, ὃν ἐγγράει Κ' 4 ριος κείς καιρὸν ἐπ' αὐτῆς. (Συρ. 10, 4).

Στρατιώτης ὄμας τοῦ Κυρίου κληθέντες καὶ τῷ θεῷ αὐτοῦ θελήματι ὑποταγῆν ἐκ παιδῶν ἐπαγγελιάμενοι, αὐτὶ πειθαρχεῖν δεῖ τῷ Θεῷ, εἶ δὲ ἀρχὴν ἰδίαν καὶ ἀπαράβατον ἔχοντες, ὅπερ καὶ γραφικόν, ὅτι ὁ ποιμὴν ἀνήκει οὐχὶ ἑαυτοῦ, ἀλλὰ τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῷ ποιμνίῳ αὐτοῦ—ἀπειθειαν ἀντικρυς τῷ Θεῷ καὶ ἀμάρτημα ἠγησάμεθα. τὸ ν' ἀντιτάξωμεν ἀρνησιν εἰς τὴν δι' ὁμῶν καλέσανσαν ἡμᾶς θεῖαν αὐτοῦ φωνήν. Διὸ ἐνθαρρυνθέντες καὶ τὴν θεῖαν αὐτοῦ δύναμιν καὶ ἀντίληψιν ἐπικαλεσάμενοι, ἐκύψαμεν τὸν ἀγῶνα, ὡς πειθηνίῳ στρατιώτῃ ἐμπρέπει, καὶ ἰδοῦ παριστάμεθα ἐν μέσῳ ὁμῶν συντετριμμένη τῇ καρδίᾳ ἀνεληθόντες τὰς βαθμίδας τοῦ πενθοῦντος τούτου θρόνου ἐπὶ τῇ παρακμῇ τοῦ ἀρχαίου αὐτοῦ μεγαλείου καὶ κάλλους καὶ τῇ στεῆσει τοῦ ἄρτι πρὸς Κύριον μετ' ἀπάντος ἀξίου ἐπισκόπου αὐτοῦ.

Ὅθεν ἀπονέμοντες ὁμῖν μὲν, ὃ γεράσμιον καὶ περιλημμένοιν ἀδελφοὶ καὶ

πατέρες, τὸν ἀδελφικὸν ἐγκάρδιον ἀσπασμὸν καὶ τὴν βαθεῖαν ἡμῶν ἐγνωσούνην ἐπὶ τῇ ὑπετέρῃ συγκαταστάσει διὰ τὴν ἐκλογὴν ἡμῶν τοῦ ἐν ὑμῖν ἐλαχίστου, ὑμῖν δὲ, ὡς εὐγενεῖς τοῦ Γένους ἐπιλεκτοί, τὰς ἐγκαρδίους ἡμῶν εὐχὰς καὶ εὐλογίας σὺν τῇ ἐκδηλώσει τῶν πρὸς ἡμᾶς εὐγνωμόνων αἰσθημάτων ὑμῶν, εὐλογοῦμεν πάντας ὑμᾶς τοὺς ἐγγύς· καὶ τοὺς μακρὰν, ὡς φιλόχριστον ἄθροισμα, ἐπευχόμενοι ὑμῖν καὶ τῇ κατόικον Ἐκκλησίᾳ ὑμῶν πᾶν ἀγαθὸν καὶ σωτήριον. Ἰδοὺ τὸν πνεύμα κλίναντες εἰς τὴν φωνὴν ὑμῶν, τὴν προσκαλοῦσθαι ἡμᾶς ἐπὶ τὴν ἀκαυθώδη καὶ τεθλιμμένην ὁδὸν, παριστάμεθα ἐν μέσῳ ὑμῶν, οὐδὲν μεθ' ἡμῶν φέροντες, οὐδὲ ἀρετὴν, οὐδὲ σοφίαν, οὐδὲ ἕτερόν τι ἀρίζηλον ἀγαθόν, οὐδὲν προσκομίζοντες τῶν προσόντων ἐκείνων τῶν ἁγίων καὶ ἀειμνήστων προκατόχων ἡμῶν, δι' ὧν ἀπὸ τοῦ θρόνου τούτου ἐπέλαμψεν ἡ θεία χάρις τοῖς ἀπανταχοῦ πᾶσι, διότι εὐτέλεια καὶ ἀδυναμία καὶ καθυστέρησις ἐν πᾶσιν ἡ ἡμετέρα ἐπαγγελία. Οὐδὲν ἐπαγγελόμεθα ἄνευ ὑμῶν καὶ τῆς ἡμετέρας συντόνου συνεργασίας, τῆς ἐν τῷ νόμῳ στηριζομένης καὶ ἐκ τοῦ νόμου ἀπορρεούσης.

Ὁ θρόνος, γεραροὶ ἀδελφοὶ καὶ προσφιλεῖ τέκνα, πάσχει δεινῶς, πάσχει ἔσωθεν· πάσχει ἔξωθεν· καταπολεμεῖται ὄρατῶς· τε καὶ ἀοράτως· ἐπιβουλεύεται πανταχόθεν, στερεῖται τῶν πάντων. Τοιαῦτα καὶ τηλικαῦτα τὰ περικυκλούμενα αὐτὸν πλείστα δεινὰ, ἀτιμὰ μόνον στερεὰ θλίψεις, μεγάλη εὐσυνειδησία, αὐστηροτάτη αὐταπάρνησις καὶ ἀφιλοκέρδεια καὶ σύντομος προσοχὴ καὶ ἐργασία δυνατόν γὰ ἀποσοβήσωσιν. Εὐκαιρὸν ἵνα κατανοηθῇ ὅτι πάντα τὰ καθ' ἡμᾶς πάσχουσι νόσον δεινὴν, ἀπειλοῦσαν ἀπώλειας καὶ συμφορὰς μείζονας, καὶ ἀπαιτοῦσαν δραστικὰ μέσα θεραπείας πρὸς σωτηρίαν. Ἀνάγκη ἵνα πάντες, κληρὸς τε καὶ λαός, συναισθανθῶμεν ὅτι ἐσμέν συνυπαίτιοι τῶν συμφορῶν, καὶ ἐπομένως ὅτι ὀφειλομεν ἀμοιβαίως καὶ ἀλληλεγγύως, ὅπως συνεργασθῶμεν ὑπὲρ τῆς σωτηρίας. Δέον ἵνα ἀπὸ κοινοῦ συνομολογήσωμεν τὰ πολλὰ ἡμῶν πταίσματα, τὰ εἰς τὴν παρακμὴν καὶ ἀποσύνθεσιν ἐκατέρωθεν συντελέσαντα. Πρέπει ἵνα πᾶν μέλος ὕγιες τῆς Ἐκκλησίας, ἀποδύμενον τὸν παλαῖον πηγάμαρτίας ἀνθρώπων, ἀναγεννηθῇ διὰ τῆς χάριτος τῆς ἀληθείας καὶ προσκομίσῃ τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ, τῇ πατρὸς καὶ πνευσοῦσῃ, τὸν ὅλον τῆς ογοργῆς καὶ ἀρωγῆς αὐτοῦ.

Ἄλλ' εἰ καὶ οὕτως ἔχουσι τὰ καθ' ἡμᾶς, ὅπερ ἐν θλίψει ὁμιλοῦμεν, πατέρες καὶ ἀδελφοὶ καὶ τέκνα ἐν Κορίνθῳ, θαρρεῖτε, ὅτι ὁ Θεὸς τῆς χάριτος καὶ τοῦ ἔλεους μεθ' ἡμῶν ἐστίν. Ἄν ὁ Θεὸς μεθ' ἡμῶν, οὐδεὶς καθ' ἡμῶν. Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, ὁ τοῦ ἔλεους καὶ τῆς χάριτος δοτὴρ, οὐκ ἔασει τὴν Ἐκκλησίαν αὐτοῦ πειρασθῆναι ὑπὲρ ὃ δύναται. Ἐὖ ἐφ' ἡμῖν, ὁμολογοῦμεν καὶ διαβεβαιούμεν ὑμᾶς πάντας ἐν συνειδήσει ὅτι οὐδεὶς σκοπὸς πλάγιος, οὐδεὶς χθαμαλός, οὐδεὶς ὑλόφρων, οὐδεὶς φιλέκδι-

κος, οὐδεὶς μνησικακὸς ἐπηρεάσει ἡμᾶς εἰς τὴν διεθύνειν τῶν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἔθνους ἀγαθῶν. Πιστοὶ φύλακες τῶν πατρῶων καὶ ἀκριβεῖς ἐκτελεσταὶ τῶν ἱερῶν κανόνων καὶ θεσμῶν, ἀποδύμεθα ἀπὸ τοῦ νόου ἀκρέτους, ὅσον ἀνθρώπων εὐτελεῖ καὶ ταπεινῷ ἐφικτόν, εἰς τὴν διαρρύθμισιν καὶ διόρθωσιν ἐπὶ τῇ βίβσει τῶν προσηγγελευμένων. Ἀπαιτοῦμεν δὲ καὶ παρ' ὑμῶν τῶν τε κανονικῶν καὶ νομικῶν σωμάτων καὶ παρ' εὐδὲς ἐκάστου ἰδία καὶ ἐν γένει παρὰ πάντων, ὅσα ἡμεῖς ἀπαρῆστως ἐπαγγελλόμεθα καὶ ἐν συνειδήσει ὑπισχνούμεθα. Οὕτως ἡρέμα καὶ κατὰ μικρὴν τῇ τοῦ Ἰησοῦ Θεοῦ χάριτι καὶ ἀντιλήψει ἡλεόμεν φθάσει ἀπὸ κοινοῦ εἰς τὴν ὁδὸν τῆς σωτηρίας.

Σὺ δὲ, ὡς ἄρατε νυμφίε τῆς Ἐκκλησίας, εὐσπλαγγχε καὶ πανοικτίρμον Ἰησοῦ Χριστέ, πάριδε τὰ πολλὰ ἡμῶν ἀμαρτήματα, ὅτι πολὺ ἀπέστημεν ἀπὸ ἰοῦ. Φώτισον καὶ συνέτισον πρὸ πάντων ἡμᾶς. — Ἐμπνευσον ἐν τῇ καρδίᾳ ἡμῶν ἀγαθὰ ὑπὲρ τῆς ταλαιπωρουμένης Ἐκκλησίας καὶ τοῦ πολυτλήρονος λαοῦ σου. Τὸν φιλόλαον καὶ φιλοδικαίον ἡμῶν ἀνακτα σοῦλητᾶν Ἀποδὺλ Χαμητ Χάν ἐφέντην ἡμῶν στήριξον ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ καὶ ἐνίσχυσον εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἀγαθῶν αὐτοῦ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἐπαγγελίων. Ἀπάλλαξον δὲ αὐτὸν ἀπὸ παντὸς ἀνιάρου καὶ ἐνίσχυε καὶ ποδηγέτει τὴν αὐτοκρατορικὴν κυβέρνησιν εἰς τὴν πιστὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀγαθῶν καὶ λαοσωτηριῶν βουλευμάτων αὐτοῦ.

Ἐπουράνιε βασιλεῦ, Σὺ πάλιν καὶ πολλακίς δεόμεθα, τὸν φιλόλαον βασιλέα ἡμῶν φύλαξον, τὴν ὀρθόδοξον ἡμῶν πίστιν στηρίξον, τὰ ἔθνη πρῶτον, τὸν κόσμον εἰρηνεύσον, τὴν ἁγίαν σου Ἐκκλησίαν καλῶς διαφύλαξον μετ' ἐμοῦ καὶ τοῦ εὐσεβοῦς τούτου λαοῦ σου εἰς τὸ μέγα καὶ πλοῦσιον ἔλεός σου, καὶ ἔσται.»

Ἡ Α. Θ. Π. ἀπὸ τῆς προπαραβουλήτης πέμπτης ἤρξατο τῶν τακτικῶν αὐτῆς καὶ σπουδαιωτάτων ἐργασιῶν. Καὶ τὴν μὲν πέμπτην προήδρευε τῆς ἱερᾶς συνόδου, τὴν δὲ πρῶτην τῶν δύο ἡμερῶν σωμάτων συνόδου καὶ συμβουλίου, ὅτε ἐγένετο τὰ μάλιστα σκέψις καὶ περὶ τοῦ ζητήματος τῶν οικονομικῶν ἵνα δὲ μὴ παραλείπονται αἱ τακτικαὶ συνεδριάσεις, ἐνεκρίθη ὅπως αἱ συμπιπτούσαι ἑτακτοὶ συνεδριάσεις κατὰ τὴν ὥραν τοῦ χειμῶνος γίνωται καὶ ἐν καιρῷ νυκτὸς, εἰ δεχθείεν.

Τὸ σάββατον ἡ Α. Θ. Π. ἐτέλεσεν ὑπομνηστικὰς τινας ἐπίσημους ἐπισκέψεις· πολλοὶ δὲ τῶν ἐπισκεψομένων αὐτὴν ἀπέδωκε τὰς ἀντεπισκέψεις καὶ διὰ τῶν μεγάλων πρωτοσυγκέλλου καὶ ἀρχidiaκόνου.

Τὴν κυριακὴν ἐχοροστάτησεν ἐν τῷ πατρ. ναῷ, ὅτε ἀπείρος συνέρρευον ὀρθόδοξος λαός, ὅπως λάβῃ ἐκ τῶν χειρῶν τῆς Α. Θ. Π. τὸ ἀντίδορον καὶ τὰς πατριαρχικὰς συναμα εὐλογίας, καὶ ἀκολούθως ἐδέχθη τὰς ἐπιτιμῆσεις τῶν πρωτερχομένων ἐν τῷ μεγάλῳ συνοδικῷ.

Ὁ καθηγητικὸς τῆς Μ. τοῦ Γ. σχολῆς ἀλλογοῦ ἔσχε τὴν τιμὴν ἵνα ἠποδῶν ἕν σώματι π. μ. τὰ βαθύτατα αὐτοῦ σεβάσματα, ἡγουμένου τοῦ σεβ. ἀγίου Δεσφ. προέδρου τῆς ἐφορίας μετὰ τῶν λοιπῶν αὐτῆς μελῶν. Καὶ ἡ μὲν Α. Σ. διὰ προσλαλιᾶς λίαν προσπύρου ἐξεδήλωσεν οἷα ἔχει ἀγαθὰς προσδοκίας ἢ παλαιγενῆς καὶ πρεσβυτάτη αὐτῆ σχολῆ ἐπὶ τῆς ἐνδόξου πατριαρχείας τῆς Α. Θ. Π. κλπ. ἢ δὲ Α. Θ. Π. ἀπαντῶσα, πρὸς πολλοῖς ἄλλοις, ἐξεδήλωσεν ἐν εὐλαρισίᾳ, ὅτι ἐν τῶν σπουδαιοτέρων μελημάτων αὐτοῦ ἔσται καὶ ἡ ἐπὶ τὰ κρείττω ὡς οἷον τε προαγωγή τῆς σχολῆς, περὶ ἧς καὶ ἄλλοτε ὡς ἐρρορὸς ἰδίᾳ προνόησε καὶ ἐμόχθησεν εὐχαρίστως, καὶ ὅτι θεωρεῖ ἔγκλημα μέγιστον τὴν περὶ τοιοῦτου καθιδρύματος ἐλαχίστην ἀδιαφορίαν.

Περὶ μεσημβρίαν ἐπισκέψατο τὴν Α. Θ. Π. προηγουμένως μὲν ὁ πολιτικὸς ἀρχιεπίσκοπος, ὁ ἐν Κουσουνοτσουκίᾳ διακείμενος, συνοδουόμενος ὑπὸ 4 ραββίνων, 4 προκρίτων Ἰουδαίων λαϊκῶν, τοῦ καπουκεχαγιᾶ αὐτοῦ καὶ ἐξ κλητῶν ἅμα ἀναβὰς εἰς τὴν αἰθουσαν τῆς ὑποδοχῆς, ὁ ἐθνάρχης τῶν Ἰσραηλιτῶν, ἡγουμένων τῶν πατρ. ἐφημερίων, τοῦ κ. Α. Τσολακίδου, διαγγελέως καὶ 4 κλητῶν, προσεφώνησε τῷ νέῳ πατριάρχῃ βραχίαιαν προσλαλιᾶν ἐβραϊστὶ, ἣν διερμήνευσε τουρκιστὶ εἰς τῶν τῆς συνοδίας αὐτοῦ λαϊκῶν, πρὸς ἣν ἀντεφώνησεν ἡ Α. Θ. Π., τὰ εἰκότα. Ἐντὶ ἡ προσφωνήσεαι καὶ ἀντιπροφωνήσεαι ἐξεφράσθησαν οἱ πόθνη τῆς ἐν εἰρήνῃ καλομόνοια συμβιώσεως τῶν δύο ἐθνῶν. Ἡ ὑποδοχὴ ἐγένετο μετὰ τῆς δευτέρας φιλοφροσύνης· παύσας δὲ ἐγένετο λόγος καὶ περὶ τῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ.

Μετ' ὀλίγον ἀφίκετο καὶ ὁ πατριάρχης τῶν Ἀρμενίων κ. Ναρσῆς, συνοδουόμενος ὑπὸ δύο ἐπισκόπων, δύο συμβούλων, τοῦ καπουκεχαγιᾶ, 2 γραμματέων, τοῦ διαγγελέως καὶ τριῶν ἱερέων, ὧν ὁ εἰς ἐκράτει τὴν ποιμαντικὴν ράβδον, καὶ 6 κλητῶν· ὁ πατριάρχης τῶν Ἀρμενίων, ὑποδεχθεὶς μετὰ τῆς προσηκούσης, κατὰ τὰ νενομισμένα, τιμῆς, ὠδηγήθη εἰς τὸ συνοδικόν, ὅπου μετὰ τὸν ἐν Χριστῷ ἀσπασμὸν προσεφώνησε τὰ δεόντα τῷ ἡμετέρῳ πατριάρχῃ. Μετὰ ἱκανὴν δὲ συνδιάλεξιν, ἡ Α. Μ. κατέβη εἰς τὸν πατριαρχικὸν ναόν, ὅπου, μετὰ τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου καὶ τῶν ἀγ. εἰκόνων, ἐδέσθη ἀρμενιστὶ ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἀειμνήστου πατριάρχου Ἰωακείμ, ὑπὲρ ὑγείας καὶ ἐνισχύσεως τοῦ νέου πατριάρχου καὶ ὑπὲρ εὐλαριστοῦ ἀγάπης καὶ συμπνοίας τῶν δύο ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν· εὐλογήσας δὲ τοὺς παρισταμένους, ψαλλόμενον τοῦ πολυχρονισμοῦ αὐτοῦ, ἀπῆλθε πρὸς τὸν ναόν μετὰ τῆς προσηκούσης τάξεως.

Ἀύθμηρον ἐπισκέψατο τὸν πατριάρχην ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος κ. Κουντουριώτης.

Πρὸς ἑσπέραν δὲ ὁ πατριάρχης μετέβη εἰς τὴν Ζωοδόχον Πηγήν, ὅπου καὶ ἐτέλεσε τρισάγιον ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ μακαρίου πατριάρχου Ἰωακείμ.

τοῦ Β'. ἐκτελεσθέντος τὴν ἡμέραν ταύτην τοῦ τριμήνου, κατὰ τὰς ἐκκλησιαστικὰς διατυπώσεις, μνημοσύνου τοῦ ἀειμνήστου.

Τὴν δευτέραν ἡ Α. Θ. Π. ἐπισκέψατο τὸν ὑπουργὸν τῶν ναυτικῶν. Ἀύθμηρον ἐπισκέψατο τὴν Α. Π. καὶ ὁ Α' διερμηνεύς τῆς βελγικῆς πρεσβείας.

Πρὸς ἑσπέραν δὲ, ἐπισκέψατο τὴν Α. Θ. Π. ὁ ῥώσος πρεσβευτὴς κ. Λαβάνωφ, συνοδουόμενος ὑπὸ τοῦ Α' διερμηνεύς κ. Οἰού. Ἢ μετὰ τοῦ νέου πατριάρχου συνδιάλεξις διήρμισσε περὶ τὰ 3]4 τῆς ὥρας περὶ τοῦ.

Καὶ ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὸ οἰκονομικὸν ζήτημα, τὸ ἀφορῶν τὴν διατροφήν τῶν ἐν τοῖς πατριαρχείοις, ἐλήφθη ἀμέσως ἡ δέουσα πρόνοια. Ὅσον δὲ περὶ τῶν ἀμέσως θρυληθειῶν πολλῶν ἐν τῷ προσωπικῷ τῶν πατριαρχείων μεταβαλῶν, ὀριστικῶς γνωρίζομεν ὅτι ἀπελύθησαν τρεῖς ἱεροδιάκονοι· ὁ τέως τριτεύων κ. Νικόδημος, καὶ οἱ λοιποὶ δύο κκ. Ἀθανάσιος καὶ Μελέτιος, περὶ ὧν ἀπεφάνητο ἡ Α. Θ. Π. ὅτι ληφθήσεται φροντίς περὶ τῆς ὅπου δεῖ ἀποκαταστάσεως αὐτῶν. Ὁ δὲ μέχρι τοῦδε ἐν ἐξαρχικῇ ἀποστολῇ διατελῶν δευτερεύων κ. Νεκτάριος ἀπελύθη τοῦ βαθμοῦ τοῦ δευτερεύοντος, διορισθέντος τοιοῦτου τοῦ τῆς Μ. τοῦ Γ. σχολῆς καὶ τῆς ἐν Χάλκῃ θεολογικῆς τροφίμου κ. Ἰωακείμ Εὐθυδούλου.

Πρὸς πάντας δὲ τοὺς διαφοροῦς ὑπαλλήλους ἡ Α. Θ. Π. ἐξεδήλωσεν ὅτι ἀπατεῖ τὴν τακτικὴν καὶ ἀνελλιπῆ ἐκπλήρωσιν τῶν ἀνατεθειμένων ἐνὶ ἐκάστῳ ὡς ἐκ τῆς θείας καθήκοντων.

Τὴν τρίτην ἀπὸ πρωίας συνεκάλεσεν ἐκτακτὸν συνέδριον τῆς ἱερᾶς συνοδου.

Μετὰ μεσημβρίαν κρηνηδρευσε ἡ Α. Θ. Π. ἐντὸς ἐκκλησιαστικῆς δικαστηρίῳ, τῷ ἐν τῇ Μ. πρωτοσυγκλήτῃ κατὰ πᾶσαν τρίτην συγκροτούμενῳ.

Πρὸς ἑσπέραν ἐπισκέψατο τὴν Α. Θ. Π. ὁ πρόξενος τῆς Ἑλλάδος κ. Α. Μαθιουδάκης μετὰ τοῦ Α' γραμματέως κ. Γιαννοπούλου.

Ἀπολύτως ἐπισκέψατο τὸν πατριάρχην ἐξ ὀνόματος τῶν ἐκπαίδευτῶν τῆς Περαιᾶς Ἑλληνικῆς κοινότητος, οἱ ἐφοροὶ κ. κ. Β. Σαρακιάτης, Κ. Καλλιᾶδης, Θ. Κοσοῦδης καὶ Ι. Γκιῶν, καθὼς καὶ αἱ ἀξίωται κοσμητρίαι κυρίαι Σεκιάρη, Βλαστοῦ, Νεγροπόντη καὶ Μαξάλα.

Ὁ κ. Καλλιᾶδης προσεφώνησε τῇ Α. Π. τὰ εἰκότα. Ἡ Α. Π. ἀπήντησεν ὅτι θέλει ἐπιστήσῃ ἰδιαζόντως τὴν προσοχὴν αὐτοῦ ἐπὶ τῆς ἐν γένει ἐκπαίδευσως, θεωρῶν τοῦτο καθῆκον αὐτοῦ, καθὼς καὶ ὅτι, μέχρι τοῦδε ἐπραξεν ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἔθνους.

Ἴδου ἡ ἐν λόγῳ προσλαλιᾶ.

Παραγινώτατε δευποτα!

Ἡ ἐφορία καὶ αἱ κοσμητρίαι τοῦ κατὰ τὴν Περαιᾶν ἡμετέρου ἔθνους.

ριακού παρθενωγυγείον καθήκον αὐτῶν ἱερῶν καὶ ἀπαραιτήτων ἡγοῦνται τὸ τὰ καταθέσωσιν εἰς τοὺς πόδας τῆς Ὑμνίστρας θεωροῦρητου τε καὶ λαοπολίτου Παταγιδέτου τὰ ταπεινὰ αὐτῶν καὶ ἐγκάρδια συχαρητήρια ἐπὶ τῇ ἀναρρήσει Αὐτῆς εἰς τὸν ἁγιώτατον καὶ πολυκαθῆ καὶ ὑπερλαμπρον τοῦτον πρῶτον τῆς ὀρθοδοξίας θρόνον, σὺν τῇ διβεβαιώσει τῆς πρὸς τὸ παρσέβαστον καὶ φιλομουσάτατον Αὐτῆς ἔτιμον βαθυτάτης καὶ ἀπειρον βύβλης αὐτῶν ἀγοσιώσεως καὶ ὑποταγῆς Γραφίκοισι δὲ πόσον ἡ Ὑμ. Θ. Παταγιδέτης ἐμυχθησὼν ἄγχι τῆς σήμερον, ἔντε τῇ Βύβρη καὶ ἐν τῇ Θεσσαλονίκῃ, ὑπὲρ τῆς διὰ τῆς ἑλληνικῆς παιδείσεως καταλλήλου ἀναπλάσεως καὶ τελειωθῆσαν μορφώσεως ἑκατέρων τῶν φύλων, καὶ ἐνδύνηγον ἔχουσαι πεποιθησὼν ὅτι ἀπὸ τῆς ὑψηλῆς ταύτης περιωπῆς, εἰς ἣν ἀνήψωσιν Αὐτὴν, πρὸς παρηγορίαν τοῦ πολυλίμου ἡμῶν Γένους, ἡ θεία πρόνοια, ἔτι μᾶλλον θέλει ἐνθαρρύνει, διευθύνει καὶ προστάτει πᾶν τὸ ἀφορᾶν τῆν τε δημοτικὴν καὶ τὴν ἀνωτέραν παρ' ἡμῶν κἀδυσον, καθικετεύουσιν Αὐτὴν βαθυσεβάστως ἵνα μετὰ πατρικῶν βλέμματος ἀτερλῆ καὶ πρὸς τὸ ἡμέτερον παρθενωγυγείον, ὅπερ, ἐν τῇ μεγαλειτέρῃ κείμενον ἐνορίῃ τῆς βασιλίδος ταύτης τῶν πόλεων, ἐπιγείῃ τὰ ζωνήφρα καὶ ἠθικοποιὰ τῆς παιδείας γάματα εἰς τὴν καρδίαν καὶ τὴν διάνοιαν περτακοσίων περίπου κορασιῶν.

Βεβαίως μὲν ἐφ' ἡμῖς, ἐπὶ τοῖς διδασκασίαις καὶ ἐπὶ τὰς διδασκόμεναις αὐτῶν τὴν ἀποστολικὴν ἐνδοξίαν τῆς Ὑμ. Θ. Π. ἢν ἱκετεύομεν τὸν ἀνώτατον ἑνδοξίον τῆς Ἐκκλησίας ὅπως χάριση τῷ πατριάρχ. τούτῳ θρόνῳ ὄχι καὶ μακροήμερον σαρ πρὸς ἐπιτυχίαν τῶν μεγαλειότηδων Αὐτῆς προθέσεων. Τὰ πνεύματα, τὰ τῶν διδασκάλων καὶ διδασκαλιστῶν καὶ τὰ τῶν ἀπὸ τῆν ἡμετ. ἄμισον κηδεμονίαν διατελούντων ἀδῶν πλοσημάτων εἰσὶν ἀδυσπῆστος μετὰ Σοῦ συνδεδεμένα, λαοφιλέστατα καὶ ἀκάματα τῶν γραμμῶν προστάτα καὶ πάτερ!

Τὴν τετάρτην, ἑορτὴν τῶν Τυξιαρχῶν, καθυπέβαλον τὰ ἑαυτῶν σεβύσματα πρὸς τὸν πατριάρχην οἱ καθηγητικοὶ ἀλλοιοὶ τῶν ἐν Χάλκῃ δύο σχολῶν: τῆς θεολογικῆς καὶ τῆς ἐμπυρική.

— Αὐθιμερὸν ὁ τῆς Μ. πρωτοσύγκελος κ. Ἀθανάσιος ἐπεσκέψατο ἐκ μέρους τῆς Α. Θ. Π. τὸν Ἀγγλον πρεσβευτὴν κ. Αὐγυάρδον, τὸν γερ. διοικ. Κρήτης Α. Α. Καραθεοδωρῆ πᾶσα, τὸν πατρ. πρῶτον Κωνσταντινουπόλεως κ. Γρηγόριον καὶ διαφόρους ἄλλους ἐπισήμους ὁμογεγεῖς ἐν Θεραπεύσει Νεοχωρίω καὶ Μ. Ρεθύματι.

Τὴν δευτέραν γενομένην ψήφω καγονικῶν, ἐκ τῶν τριῶν ταθέντων ἐποψηφίων διὰ τὴν ἐπαρχίαν Θεσσαλονίκης: ἦτοι τοῦ Μ. πρωτοσυγκελ-

λου κ. Καλλινίκου, τοῦ ἀρχιεραγματεῦς τῆς ἱ. συνόδου κ. Ἀθανασίου καὶ τοῦ ἀρχιμανδρίτου κ. Ἀμβροσίου, ἀνεδείχθη μητροπολίτης Θεσσαλονίκης διὰ ψήφων 7 ὁ τῆς Μ. πρωτοσύγκελος κ. Καλλίνκος, 9 ὄντων τῶν συνοδικῶν ὁ ἀρχιεραγματεῦς ἔλαβε δύο ψήφους.

Συνεπεί τῆς εἰς τὴν μητρόπολιν Θεσσαλονίκης προαγωγῆς τοῦ Μ. πρωτοσυγκελου, διορίσθη Μ. πρωτοσύγκελος ὁ τῆς ἀρχιεραγματεῦς τῆς ἱ. συνόδου ἀρχιμανδρίτης κ. Ἀθανάσιος Μεγαλῆς.

Συγγαίρομεν τοῖς Θεσσαλονικέσιν, ἐπιτυχῶσιν αὐτῆς ποιμενάργου λόγιου καὶ πεπειραμένου, ἀξίου διαδόχου τοῦ ἐπαξίως κατέχοντος ἤδη τὸν οἰκ. θρόνον κ. Ἰωακείμ, ὅστις εὐθύς ἐξ ἀρχῆς κατέδειξεν ὅτι ἀπαναίνεται τὸ ἐπικρατὸν τῆς αὐστηρίας τῶν ἀρχιερατικῶν μεταθέσεων.

Ὁ διάδοχος τοῦ Μ. πρωτοσυγκελου, καθ' ὅσον τὸ διάστημα τῆς ἐν τοῖς πατριαρχείοις διαμονῆς αὐτοῦ, καὶ ὡς Β' κατ' ἀρχὰς γοαμματεῦς καὶ ὡς Α' ἀκολούθως, εὐδοκίμῃ ἤσας τὰ μάλιστα, αὐδόπως ἀμφιβάλλομεν ὅτι θέλει διαπρέψει μᾶλλον καὶ ἐν τῇ νέα σπουδαιοτέρῃ τῶν πατριαρχείων θέσει, εἰς ἣν ἐκάλεσεν αὐτὸν ἡ ἐμπιατρούνη τοῦ σεπτοῦ πνευματικοῦ κυριάρχου.

Ἡ χερσινία τοῦ μητροπολίτου Θεσσαλονίκης γένηται τὴν κυριακὴν ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναῷ.

— Ἐπετρέπη ἐκκλησιαστικῶς τῷ πάστορι μητροπ. Μορλιανῶν κ. Γερμανῷ ὅπως μεταβῆ εἰς Κωνσταντινουπόλιν ἐνεκεν τῆς παροχῆς αὐτοῦ ὑγείας.

Ὁ αἰθ. μητροπ. Πελαγονίας, συνενθουόμενος μετὰ τοῦ ἀρ. Μορλιανῶν, θέλει διορίσει ἀντιπρόσωπον πρὸς διοίκησιν τῆς ἐπαρχίας.

— Τὴν παρασκευὴν ἐσπέρας ἀνεχώρησεν εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ ὁ μητροπολίτης Ἡρακλείας κ. Ἰωαννίκιος.

— Ἀποθιώσατος τοῦ ἐπισκόπου Νικομηδείας Ἰερμίον, ἀνετέθη εἰς τὸν μητροπολ. Νεοκαισαρείας κ. Ἰερόθεον, ἐκκλησιαστικῆ ἐντολή, ὅπως φροντίσῃ περὶ τῆς καταγραφῆς καὶ σφραγίσσεως τῶν πραγμάτων τοῦ ἀποθιώσαντος δι' ἀποστολῆς ἐπιτρόπου, ἀνεγνωσμένου μετὰ τῶν προκρίτων Νικομηδείας, ἀντιγράφον δὲ τῶν ἐδραθέντων ἀποσταλῆ εἰς τὴν πατριαρχεῖαν.

— Μετὰ ἱκανὴν διαμονὴν ἐν Ἰναπόλει, ὁ μητροπ. Νεοκαισαρείας κ. Ἰερόθεος μετέβη εἰς Οἰνόην, ὅπου οἱ Χριστιανοὶ ἀνυπαμῶνως περιμένοντες τὴν Α. Σ. ἀπὸ πολλοῦ ἤδη χρόνου, ὑπεδέξαντο αὐτὸν μετὰ χριστιανικῆς ὄντως εὐλαβείας καὶ σεβασμῶ. Ἡ Οἰνόη, καίτοι μὴ ἔχουσα πόρους ἐπαρκεῖς, διατρεφί ἀπὸ τινῶν ἤδη ἐτῶν κίαν ἀξέπαινος ἑλληνικῆν σχολὴν, δημοτικὴν μετὰ τῶν δημοδιδασκάλων, καὶ παρθενωγυγείον, δι' ὧν αἰσίως κατεσπύεται εἰς τὴν διανοητικὴν καὶ ἠθικὴν προόδον καὶ εἰς τὴν προσηκουσάν μορφῶν τῆς νεολαίας.

— Ἐπανήλθεν ἐκ Σοφίας καὶ Τορνόβου ὁ ἐξάρχος τῶν Βουλγάρων κ. Ἰωσήφ ἐνταῦθα.

Κατὰ τὸν δημοσιευθέντα κατάλογον, ἀπὸ τῆς 1 Ιανουαρ. — 30 Ιουν. 1878 προσηρέχθησαν ὑπὲρ τῶν ἐν Κωνσταντινῶσι ἐθνικῶν φιλανθρωπικῶν καταστημάτων ἐν μὲν τῷ κεντρ. ταμείῳ 115,62 καὶ γρῶσια 15,824· ἐν δὲ τῷ ταμείῳ τῶν ἐθνικ. νοσοκομείων 18,495 1/2 καὶ ἐν τῷ τῆς Ζωοδόχου πηγῆς 28,654 1/2

Ἀξιότιμοι κ. συντάκται.

Μετὰ μεγάλης ἐκπλήξεως ἀνέγνωσα πρὸ τινος οἱ ἐνταῦθα Χριστιανῶν ἐν τινὶ φύλῳ τοῦ «Νεολόγου» γεγραμμένας διαφόρους παραδοξολογίας, ἀπὸ δὲν δύναται τις νὰ ἐκλάβῃ, ἢ ὡς σύρραμμα μύθων, συναρμολογηθέντων ὅπως συκοφαντήσῃσι τὸν ἅγ. πατρὸν Καρπάθου κ. Νικηφόρον, [διαμένοντα ἐνταῦθα ὡς τοποτηρητὴν τοῦ μητροπολ. Δρύσταρ. Πράγματι πῶς ἴστο δύνατὸν νὰ διαπράττῃ τοιαύτας ὄχι μόνον ἀντιχριστιανικὰς, ἀλλὰ καὶ γελοιωδεστάτας πράξεις ὁ σεβασμιος οὗτος κληρικός, οἷον νὰ πλεονάζῃ τὰς γυναῖκας λέγων ὅτι κατέχει τὸ δακτυλίδιον τῆς Παναγίας, νὰ περιζῶνῃ διὰ χρυσοῦς ταινίας τὸ καλυμαῖχιον αὐτοῦ καὶ νὰ προσκαλῇ τοὺς ἀνθρώπους ὅπως προσκυνῶσι τὰ ἀνύπαρκτα ταῦτα ἀντικείμενα; Ἢ ἀνέκαθεν διαγωγὴ τοῦ ἅγ. Καρπάθου εἶναι ἀρκούντως γνωστὴ, ὡς καὶ ἡ πρὸς τὰ θεῖα εὐλαβεία του καὶ ὁ ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ζήλος του, πρὸ πάντων δὲ ὁ ἀκέραιος καὶ ἀφιλοχρήματος αὐτοῦ χαρακτήρ. Ἐκτὸς τούτου, ἡ ἐνταῦθα ἀρχὴ αὐστηρότατα ἐπιβλέπουσα πάντα τὰ συμβαίνοντα, ἠδύνατό ποτε νὰ ἀνεχθῇ τὸν ἀναφανδὸν ἐμπαιγμὸν τῆς θρησκείας ταύτης, ἢν αὐτὴ σέβεται καὶ τιμᾷ καὶ οὐδενὶ ἐπιτρέπεται ὅπως τὴν περιφρονῇ; Οἱ ἀναγνώσαντες τὰς ἐρεσχελίαις ἐκείνας τοῦ διατριβογράφου τοῦ «Νεολόγου» θὰ ἐνόησαν βεβαίως ὅτι ὁ γράψας αὐτὰς ὤρμηθη ἀπλῶς ἐκ χαμαιζήλου τινὸς ἐχθροπαθείας πρὸς τὸν ἀρχιερέα τοῦτον, ὃν ἀρκούντως τιμᾷσι καὶ σέβονται οἱ ἐνταῦθα Χριστιανοί.

Τούτσα, τῆ 8 ὀκτωβρίου 1878.

Εἰς κάτοικος Τούλτσας.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ὁ τέως ὑπουργὸς τῶν δημοσίων ἔργων Ἀλέξανδρος Καραθεοδωρῆ παρὰς διωρίσθη γενικὸς διοικητὴς Κρήτης.

Κατὰ τὴν «Βασιλ.», 50—60 χιλ. Βοσνίων καὶ Ἑρζεγοβινίων μεταναστεύουσιν ἐνταῦθα.

Συνεπίπε τῆς ἀνωμίλου καταστάσεως τῆς πολιτικῆς καὶ διοικητι-

κῆς πορείας τῶν ἐν Τουρκίᾳ πραγμάτων, σουλτανικὴ διαταγῆ, ἀνεβλήθη διὰ τὸ προσεχὲς ἔτος ἡ συγκάλεσις τοῦ ὄθωμ. κοινοβουλίου τῆρ ἀπόφασιν δὲ ταύτην ἀνήγγειλεν ὁ μέγας βεζύρης καὶ πρὸς τοὺς ἐν ἀλλοδαπῇ ἀντιπροσώπους τῆς Ὑψ. Πύλης διὰ ἰδιαιτέρας ἐγκυκλίου.

Μετὰ λύπης ἀναγγέλλομαι τὴν ἀποβίωσιν τοῦ τέως διδασκάλου τοῦ ἐν Χαλκηδόνι παρθεραγωγείου, Κωνσταντίνου Στατηροπούλου, ἐνδὲ τῶν τροφίμων τῆς Μ. τοῦ Γ. σχολῆς. Ὁ μακαρὴς, μετὰ ἱερῶν σκληρῶν δοκιμασιῶν, παρέδωκε τὸ πνεῦμα πρὸς τὸν πλάστην τῆρ παρελθ. παρασκευῆρ, θῦμα γενόμενος ἕως ἀνηκίστου γόσου.

Τῆς γενικῆς πομπῆς, τελεσεθείσης ἐν Χαλκηδόνι τῷ σαββάτῳ, προεβήρην ὁ ἐκ τῶν σεβ. συνοδικῶν μητροπ. Φαναριοφερσάλων κ. Κωνσταντῖος, προπορευομένων τῶν μαθητῶν τῆς ἐλληνικῆς σχολῆς, τῶν διδασκάλων κρατούντων τὰς περὶ τὸ φέρετόν γενικὰς λαμπάδας, ἐκπομένου δὲ πλήθους οὐκ ὀλίγου καὶ ἐκλεκτοῦ.

Καὶ τὸν μὲν ἐπικηδεῖον λόγον ὁμιλήσαν ὁ ἅγ. Φαναριοφερσάλων, τῶν δὲ ἐπιτάφιον, ὁ τῶν ἐν Χαλκηδόνι σχολείων σχολάρχης κ. Χρ. Δ. Παπαδόπουλος, συγκινήσας βαθέως τὸ ἀκροατήριον, καίτοι συνετάχθη ἐν βίᾳ καὶ ἀθυμίᾳ μεγίστῃ.

Ἄλωρια ἡ μνήμη τοῦ καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ Κωνσ. Στατηροπούλου Ι.

ΕΛΛΑΣ.

Καὶ πάλιν ἔχομεν νὰ ἀναγράψωμεν γενναίαν πράξιν τοῦ μεγατίμου ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὁμογενοῦς κ. Γεωργίου Ἀβέρωφ, εἰς ὃν ὀφείλεται ἦδη ἡ διὰ δαπάνης ἀνωτέρας τῶν 300 χιλ. δραχμῶν ἀποπεράτωσις τῆς χρησιμοπορήσεως τοῦ κεντρικοῦ κτιρίου τοῦ ἐνταῦθα Μετσοβίου Πολυτεχνείου.

Ἀφοῦ ἐπ' ἐσχάτῳ ἔχορήγησεν οὗτος τὸ διὰ τὸ κικηλίδωμα καὶ τοίχισμα τῶν αὐλῶν τοῦ πολυτεχνείου ἀναγκαῖον ποσόν, ἐπαρκὲς ἵνα ταῦτα γίνωσιν εὐπρεπῆ καὶ ἀνάλογα τοῦ κτιρίου, ἦδη ἐγνωστοποίησε τῇ ἐπιφορτισμένῃ τῆν ἐπιτήρησιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ κτιρίου ἐπιτροπῇ, ὅτι τίθησιν εἰς τὴν διάθεσιν αὐτῆς δρ. 65,000, ἵνα διὰ τούτων κτισθῇ καὶ διακοσμηθῇ ὡς παράστημα τοῦ πολυτεχνείου κατὰ στήμα σιδηρουργικῆς, ὅπερ ἡ κυβέρνησις προτίθετο νὰ σοστήσῃ καὶ ἐπὶ τῇ βίᾳσι τοῦ πληροτέρου τῶν δύο ὑπ' ὄψιν τῆς κυβερνήσεως ἐπὶ τούτῳ σχεδίων.

Εἰς τὸν πανοσιώτατον ἀρχιμανδρίτην τῆς ἐνταῦθα ρωσικῆς ἐκκλησίας κ. Νικόλαον Νοβικόφ, ἀναχωροῦντα εἰς Ρώμην, ἐνθα προήχθη ἐπεγεμῆθη ὁ ἀργυρὸς σταυρὸς τοῦ Σωτήρος.

Τὴν 27 ὀβρίου ἐποήσατο ἐναρξί τῶν παραδόσεων αὐτοῦ ἐν τῷ

πανεπιστημίου, ὁ κ. Γεώργιος Τζανετόπουλος, ὀργανιστὴς τῆς Γυναικολογίας.

Εἰς τὰς ἐν Ὀλυμπίᾳ ἀνασκευὰς ἐργάζονται περὶ τοῦ 200 ἔργαται· ἰδίως μετὰ δραστηριότητος καταγίνονται εἰς τὴν Πελοπόννησον καὶ τὰ περὶ τοῦ ναοῦ τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς.

Ὁ ἡμέτερος βασιλεὺς κατὰ τὴν κηδεῖαν τοῦ θεοῦ αὐτοῦ Καρόλου ἀποθανόντος πρὸ πινος, θέλει ἀντιπροσωπευθῆ ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου ἐν Βερολίῳ πρεσβευτοῦ κ. Ἀλεξάνδρου Ρ. Ραγκάβη, ὅστις ἐπὶ τούτῳ μετέβη ἀπὸ ἡμερῶν εἰς Κοπενάγην.

Τὴν 27 Ἰβρίου ἐγένετο ἡ ἐναρξίς τῶν δημοσίων ἀναγνωσιμῶν τοῦ φιλολογικοῦ συλλόγου Παρισιασοῦ. τὸ ἀκροατήριον ἦτο πολυπληθές καὶ ἐκλεκτόν. Κυρίαί πολλαὶ ἐκ τῶν τὰ πρῶτα φερουσῶν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ κοινωνίᾳ, ἐλυμήμεναι ὑπὸ τοῦ πρωτοφίλου ὀνόματος τοῦ κ. Δ. Πανταζῆ, ἐκόσμου τὴν εὐρύχωρον καὶ λαμπρῶς πεφωτισμένην αἴθυσαν διὰ τῆς παρουσίας τῶν.

Ὁ Κυκεὼν, περὶ οὗ ὁμίλησεν ὁ κ. Πανταζῆς, ἦτο προσφιλὲς πᾶσι τῶν ἀρχαίων, λαβὴν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκ τῶν πολλῶν καὶ διαφόρων αὐτοῦ συστατικῶν. Ἀπελούμενος τοῦ εὐρέος τούτου τίτλου ὁ κ. Πανταζῆς, διεγύθη μετ' εὐψυχίας καὶ χάριτος διαφόρους ἐπαγωγῶτάτους μύθους καὶ παραδόσεις τῆς ἀρχαιότητος, ἀναφερομένης ἰδίως εἰς τοὺς ἀρχαίους τῆς Ἀττικῆς δήμους, ὧν ἔρισεν ἀκριβέστερον τὴν τοποθεσίαν. Ὁ κ. Πανταζῆς ἀνήγγειλεν, ὅτι προσεχῶς θέλει ὁμιλῆσαι περὶ Φαρισιαίων διὲ ἀμφιβάλλομεν ὅτι ὁ αὐτὸς θέλει οὐρανεῖσαι πάλιν κόσμος ὅπως ἀκούῃ τοῦ εὐραδῶς φιλολόγου. (Τηλέγραφος Ἀθηνῶν).

Κατέτεθη τὴν 30 Ἰβρίου εἰς τὸ προεδρεῖον τῆς Βουλῆς καὶ διέφυθη εἰς τοὺς κ. βουλευτάς ἢ διπλωματικῆ ἡμῶν βιβλός, ἔχουσα λευκὸν ἐξώφυλλον, ἐφ' οὗ με κινῶν γράμματα ἀναγινώσκεται ἡ ἐπομένῃ ἐπιγραφὴ διπλωματικὰ ἔγγραφα περὶ τοῦ ἑλληνικοῦ ζητήματος, κατατεθέντα ἐκ τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλάνων ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν. Περιεχὴ δὲ 127 ἔγγραφα, ἀφορῶντα α) εἰς τὴν κατάστασιν τῆς Ἠπειροῦ, Θεσσαλίας καὶ Μακεδονίας κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας τοῦ παρελθ. ἔτους καὶ τοὺς πρώτους τοῦ ἐνεστώτος β) εἰς τὴν ἐξοδὸν καὶ τὴν ἀνάκλησιν τοῦ στρατοῦ, καὶ γ) εἰς τὰ ἐν Βερολίῳ ἀσφαλισθέντα περὶ τοῦ ἑλληνικοῦ ζητήματος.

Ὁ χηρὸς τῆς θιολογίας καθηγητῆς ἐν τῷ ἐν Ἀθήναις πανεπιστημίῳ κ. Κ. Κωντογόνης πάσχει δεινῶς, καὶ ἰσως οὐδεμίαν ὑπάρχει ἐλπίς σωτηρίας.

Ἡ δύναμις τοῦ κατὰ Βε. λιωνῶν στρατοῦ διὰ τὸ ἔτος 1879 ὀρίσκει ὑπὸ τοῦ εἰσὴν βουλῆν ὑποβληθέντος νομοσχεδίου εἰς 2,244 ἄνδρας, ἤτοι 177 ἀξίωματικούς ἐν ἐνεργείᾳ καὶ διαθεσίμους, 8 ἐν ἀρήρῃ.

292 ὑπαξιωματικούς, 15 πολιτικούς ὑπαλλήλους, 38 ὑπολογοιστάς, 39 μηχανικούς, 168 θερμιστάς, 1318 γυνάκας, 99 τεχνίτας καὶ 40 μαθητάς. Ἡ δὲ ναυτολογία διὰ τὸ ἔτος 1879 προσδιορίζεται εἰς 800 ἄνδρας.

Κατ' ἐπισήμους πληροφορίας, οἱ ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικοὶ τοῦ στρατοῦ τῆς Ἑλλάδος εἰσὶν ἐν ἄλλῳ 743, ἤτοι 14 ἐπιτελεῖς, 394 τοῦ πεικῶ, 32 τοῦ ἐπικού, 61 τοῦ πυροβολικοῦ, 17 τοῦ ὑλικῶ, 62 τοῦ μηχανικοῦ, 19 τοῦ οἰκονομικοῦ, 78 τῆς χωροφυλακῆς, 34 ἱατροί, 2 κτηνίατροι καὶ 12 φαρμακοποιοί. Κατὰ βαθμοὺς δὲ ἔχουσιν ὡς ἑξῆς: 2 στρατηγοί, 10 συνταγματάρχαι, 29 ἀντισυνταγματάρχαι, 72 ταγματάρχαι, 202 λοχαγοί, 226 ὑπολοχαγοί, 203 ἀνθυπολοχαγοί καὶ 1 ἐπιθεωρητῆς τῶν μουσικῶν.

Ἀπεβίωσεν ἐν Ἀθήναις ὁ κ. Ἀριστείδης Α. Ραγκάβης, υἱὸς τοῦ ἐν Βερολίῳ πρεσβευτοῦ τῆς Ἑλλάδος καὶ λόγιος ἄνθρωπος. Ὁ μακαρίτης, ἐκπαίδευθεὶς ἐν Γερμανίᾳ εἰς τὰ στρατιωτικά, ἔλαβε μέρος εἰς τὸν γαλλογερμανικὸν πόλεμον, μετ' ὃ ἐλθὼν εἰς Ἀθήνας, κατετάχθη εἰς τὸ μηχανικὸν ὡς ἀνθυπολοχαγός, ὑπηρετήσας μέχρι τοῦ 1876, ὅτε παρῆρηθη.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.

ΕΠΙΣΤΟΛΙΜΑΙΑ ΔΙΑΤΡΙΒΗ, φιλοπονηθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου μητροπολίτου Καισαρείας Εὐσταθίου Κλεοβούλου. Ἐν Κωνσταντοπόλει, τυποίς ἁ Ανατολικῶν Ἀστέρων, 1878. Σελ. 1—136. Τιμὰται 5 γρ. ἀργυρῶν.

Σημ. Ἡ ἐν λόγῳ διατριβὴ ἀποτείνεται πρὸς τὸν δημοδιδάσκαλον Εὐθύμιον, ὃς κατεδείχθη ὀπωδῆποτε ἀποπλανηθεὶς ὑπὸ τοῦ ἀπὸ πολλοῦ ἡδὴ εισδύσαντος εἰς τὴν Καισαρείαν καὶ ἀλλαγῶν προτεστατισμοῦ, καὶ ἀναρεῖ μετὰ βοήθειας θεολογικῆς ἐμβροθείας καὶ κριτικῆς ἐπιστάσεως τὰς πλάνας, ὑπ' ὧν ἐπαγιδεύθησαν τινες, μὴ καλῶς φαίνεται, περὶ τὴν πίστιν κατηρτισμένοι. Ἀναπτύσσει τὰ περὶ τῆς ἐπικλησεως τῶν ἁγίων, τὰ περὶ προσκυνήσεως τῶν εἰκόνων καὶ τῶν σεπτῶν λειψάνων, περὶ τῶν συνοδικῶν ἀφορισμῶν καὶ ἀναθεμάτων, περὶ τῆς τῶν δικάνων, ἱερέων καὶ ἐρχιερέων ἀγαμίας κλπ.

ΕΛΙΚΟΝΙΑΔΕΣ ΜΟΥΣΑΙ, σύγγραμμα περιοδικῶν, ἀριθμ. 12 (15 Ἰβρίου) 1878. Σελ. 200—248.—Περιεχόμενα. Βιβδοποιήσις—Ἰστορία καὶ διδασκαλία τοῦ Πυθαγόρα—Βιδύλλιον ἐν τῇ ζωῇ καλλιτέχνου, ἀίγιμα—Ἀλβανία καὶ Ἀλβανοί—Ὁ ἀρκτοῦρος—Κενόδοξοι ἰδιοτροπία ἐξόντων ἀνδρῶν—Ἑρωτικαὶ ἀλληλογραφαὶ μεγάλων ἀνδρῶν—Τὸ τίποτε—Αἶγιμα ἰδ'.

ΒΙΟΝ, φιλιλλάδιον 16—17. (15 8θρου και 1 9θρου), οὐ περι-
εχόμενά εἰσι τὰ ἐξῆς (σελ. 245—276) εἰς βυζαντινὸς ποιητῆς
(Κωνσταντῖνος Ἑρμογιανός)—Νέα Ἑλλάς (Θ. Γ. Ὁργανίδης και
Ἀχιλλεὺς Παράσχος μετὰ εἰκονογραφῶν).—Δικατερίνυ Κορνάρου,
βασιλίσσῃ τῆς Κύπρου.—Ἡ θυγάτηρ τοῦ Ασάλλα—Ἡ ἐπιστήμη και
ἡ πίστις—Τὸ πρῶτον ἐν Ἀμερικῇ ἀποκλειστικὸν πείραμα τοῦ Φοβλ-
τωρος—Τῆς περιγμένης τὸ γεφύρι—Ἐν ἰταλικῶν δράμα—Σίσκα Βὰρ
Ρουμέλι ἢ ἡ θυγάτηρ τοῦ παρτοπάλου—Τουρκικαὶ μυθογραφαί—
Πρὸς τὴν Ἑλλάδα—Νεοελληνικὰ περιεργα—Ἀστάχως και ἰα—
Ἀρέωστα—Ποίσις (ἡ ἀρχαιότης).

ΤΡΑΒΥΤΑΙΑΙ ΕΡΚΑΠΗΣΙΑΣΤΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Τὴν τετάρτην μετέβη παρὰ τῷ οἴκῳμ. πατριάρχῃ και τῷ προεδρεῖον
τοῦ ἑλληνικοῦ φιλολογικοῦ συλλόγου.

Λύθημερὸν ἡ Α. Θ. Π. ἀντεπεσκέφη τοὺς πρεσβευτὰς Ρωσσίας και
Ἑλλάδος.

Χθὲς, πέμπτην, ἐνεκρίθη ὁ σχηματισμὸς τῆς νέας ἱερᾶς συνόδου. Ἀ-
ποχωροῦνται τῶν σεβασμ. μητροπολ. Κυζίκου, Νικαίας, Τορνόβου και
Γρεβενῶν, μένουσιν ὡς συνοδικὰ μέλη διὰ τὴν νέαν περίοδον οἱ σεβασμ.
μητροπολ. Εφέσου, Νικομηδείας, Χαλκηδόνας, Δέρκιων, Δημητριάδος και
Φαναριοφερσάλων. Προσκαλοῦνται δὲ οἱ πανερ. μητροπολ. Μελενίκου,
Ἰκονίου, Καστορίας, Ρόδου, Φιλαδελφείας και Ἰμβρου.

Ὁ σεβασμ. ἀγ. Τορνόβου θέλει ἐφεισυχάσει εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ
Ἀέθρον.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗ ΦΙΛΩΚΛΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ἈΔΕΛΦΟΤΗΣ.

Τὴν ἐρχομένην κυριακῇ, 12 τρέχοντος, μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν
προσκαλοῦνται τὰ μέλη εἰς γενικὴν συνέλευσιν εἰς τὸ ἐν Ζεῖρεκ
Κουσοῦ ἀγίασμα τῆς Ἀδελφότητος, ἐνθα γενήσεται ἐκλογή νέας ἐπι-
τροπῆς και ἡ ἐκθεσις τῶν πεπραγμένων τοῦ λήξαντος ἔτους.

Ἐκ τοῦ Γραφείου

Τῇ 5 9θρου, 1878.

ΤΥΠΟΙΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΥ ΑἸΤΕΡΟΣ.

Ὁ ἰδιοκτῆτης και διευθυντῆς Β. Δ. ΚΑΛΛΙΦΡΩΝ.